

Решение № 93

Номер 93

Година 24.07.2020

Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 25.06

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от **Дафинка Чакърва**

Административно наказателно дело

номер

20205430200037

по описа за

2020

година

И за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на А. Б. Т. с ЕГН *от гр.Р., обл. С., против НП № 20-0298-000026/25.02.2020 г. на Началник група към ОДМВР С., РУ М., с което на жалбоподателят на основание чл.53 от ЗАНН и чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на НП. Излагат се доводи за допуснати нарушения на Наредба № 1от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и / или употребата на наркотични вещества или техни аналози, които са нарушили правото на защита на санкционираното лице и водят до отмяна на наказателното постановление. Исква се съда да отмени изцяло НП, като им се присъдят направените разноски по делото.

В с.з. жалбоподателя редовно призован, не се явява. За него се явява адв. О., която поддържа жалбата. Адв. О. пледира съдът да отмени НП, тъй като са допуснати нарушения на чл.6, ал.6 от Наредба № 1от 19.07.2017г., тъй като на жалбоподателя не е даден екземпляр от талона за медицинско изследване и е използван стар образец на талона за медицинско изследване. Тези нарушения са съществени и са довели до ограничаване правото на защита на

жалбоподателя.

Въззиваемият ОД М. С., РУ М., редовно призован, не се явява представител.

Районна прокуратура С., ТО М., редовно призована, не изпраща представител.

Съдът намира, че жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и в с.з., служебно провери правилността на атакуваното постановление, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 12.02.2020г. в 05.45 часа в гр.Р., бул., в близост до ОбС Р. в посока на движение към с.С, е управлявал лек автомобил марка „Тойота Ланд Крузер“ 150 серия, с рег № . Бил спрян за проверка за употреба на алкохол от свидетелите С. К. и Е. К. – служители на РУ М.. Проверката била извършена с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, който е отчел 0,74 промила на хиляда концентрация на алкохол в кръвта му посредством издишания въздух. Бил съставен талон за медицинско изследване. От приложеното заверено копие от Талон за изследване № 0017543 издаден на 12.02.2020г. в 05.49 часа се установява, че жалбоподателя е отбеляза, че „приема“ показанията на техническото средство. От свидетелските показания на С. К. и Е. К. се установява, че на жалбоподателят не му е връчен екземпляр от талона за изследване, тъй като той не е оспорил показанията на техническото средство и е казал, че не желае да дава кръв. Слагат се стикери на талона само когато ще се дава кръв за изследване.

За допуснатото нарушение е съставен АУАН ГА акт № 82639 от 12.022020г. Въз основа на съставеният АУАН е издадено Наказателно постановление № 20-0298-000026/25.02.2020 г. на Началник група към ОДМВР С., РУ М. с което на жалбоподателят на основание чл.53 от ЗАНН и чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, за това, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително, с което виновно е нарушил чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Въз основа на нея направи следните правни изводи:

При така изяснената фактическа обстановка и с оглед на приложените по делото доказателства, съдът намира, че от страна на жалбоподателя е осъществено нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 по ЗДвП, като е установено с техническо средство, че същият е управлявал МПС след концентрация на

алкохол в кръвта си над 0.5 до 0,8 на хиляда, а именно 0.74 промила в издишания от водача въздух. По делото не бяха ангажирани доказателства, които да оборват презумптивната доказателствена сила на съставения АУАН, поради което и съдът приема за безспорно доказано, че на процесната дата А. Т. е управлявал МПС в нарушение на посочената разпоредба от ЗДвП. Поради изложеното съдът приема, че жалбоподателя е извършил нарушение на чл. 5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Тази правна норма забранява на водачите да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. От приложените по делото писмени доказателства и събраните гласни такива в съдебно заседание, по безспорен начин се установява, че на процесната дата, време и място, именно жалбоподателят е управлявал МПС - лек автомобил марка "Тойота Ланд Крузер" с рег. № , следователно той е адресат на посочената правна норма и е бил длъжен да спазва предписаното от нея поведение. Описанието на нарушението е идентично между АУАН и НП и съответства на квалификацията, под която е подведено същото в двата акта на администрацията. Обстоятелството, че водачът е управлявал посоченото МПС след употреба на алкохол на процесната дата и място се потвърждава и от разпоредбата на чл. 189, ал.2 от ЗДвП, по силата, на която редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. С оглед извършеното нарушение законосъобразно наказващият орган е определил санкционната норма - чл. 174, ал.1, т. 1 от ЗДвП. С обжалваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 500 лева, и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. Разпоредбата на чл. 174 ал. 1, т. 1 от ЗДвП, в редакцията му към датата на извършеното нарушение определя посочените адм.наказания в твърд размер.

Полицейските служители обаче частично са спазили законовата процедура уредена в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техните аналози /наричана по долу Наредбата/ поради което обжалваното НП следва да бъде отменено.

В съответствие с разписаните правила, полицейските служители са тествали жалбоподателя с техническо средство "Дрегер Алкотест", съставили са АУАН след положителната стойност отчетена от техническото средство, издали са талон за медицинско изследване на водача, като както талонът за медицинско изследване, така и съставения АУАН са били предявени на водача и същият ги е подписал. В издадения талон за медицинско изследване жалботодателя отразил, че приема показанията на техническото средство. В съставения акт не е изразил никакво възражение. Въпреки гореизложеното обаче, в нарушение на чл. 6, ал. 6 от Наредбата, талона за изследване не е бил връчен на жалбоподателя срещу подпис и в него не е посочено мястото и срока в който

има право да се яви за да даде кръвна проба, ако реши да го стори. Видно от приложения към преписката талон, мястото отредено за подпис от жалбоподателя като доказателство за това, че екземпляр от талона е бил връчен е останало непопълнено и неподписано. Не е оформен и отказ с подпис на свидетел на водача да получи талона. От свидетелските показания на полицейските служители се установява, че екземпляр от талона за изследване не му е бил връчен. При това положение, настоящия състав приема, че по безспорен начин се установява, че на водача не е бил връчен екземпляр от талона за изследване, каквото е изискването на чл. 6, ал. 1 от Наредбата. Това е опорочило цялото проведено административнонаказателно производство и е довело до съществено нарушаване правото на защита на жалбоподателя, което води до отмяна на издаденото НП. В този случай, дори и да е искал водача да даде кръв, което е негово право макар и да е написал, че приема показанията на дрегера, не е могъл да го стори тъй като не му е бил предоставен екземпляр от талона и не му е било посочено в какъв времеви период и в кое лечебно заведение може да го стори. Обстоятелството че е записал, че приема показанията на техническото средство, не освобождава полицейските служители от задължението да предоставят на нарушителя екземпляр от талона за изследване и да спазят реда уреден в чл. 6 от Наредбата.

По изложените съображение атакуваното Наказателно постановление ще следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

Водим от горното и на осн. чл.63, ал.1 от ЗАНН Маданския районен съд

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 20-0298-000026/25.02.2020 г. на Началник група към ОДМВР С., РУ М., с което на А. Б. Т. с ЕГН * е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 174, ал.1, т. 1 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Смолянския административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му, на страните.

СЪДИЯ: